

stuk **2271** (2013-2014) – Nr. 7
ingediend op 3 april 2014 (2013-2014)

Voorstel van decreet

van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne

houdende het rechtsherstel van ruimtelijke
uitvoeringsplannen waarvan
de planmilieueffectrapportage werd opgesteld
met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering
van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor
voor de milieueffectrapportage
over een ruimtelijk uitvoeringsplan

Voorstel van decreet

van de heren Dirk Van Mechelen en Bart Tommelein
en de dames Gwenny De Vroe en Mercedes Van Volcem

houdende legislatieve validatie van artikel 7.4.1/2
van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Mercedes Van Volcem

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
de heren Bart Martens, Jurgen Vanlerberghe;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:

de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heer Steve D'Hulster, mevrouw Michèle Hostekint;
de heren Piet De Bruyn, Marius Meremans;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

Stukken in het dossier:

- 2271** (2013-2014) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies van de Raad van State
– Nr. 3: Amendement
– Nr. 4: Advies van de Raad van State
– Nr. 5: Amendementen
– Nr. 6: Verslag over hoorzitting
- 2246** (2013-2014) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies van de Raad van State
– Nr. 3: Amendement
– Nr. 4: Advies van de Raad van State
– Nr. 5: Verslag over hoorzitting

INHOUD

I.	Toelichting op 28 januari 2014	4
1.	Toelichting van het voorstel van decreet nr. 2246.....	4
2.	Toelichting van het voorstel van decreet nr. 2271	6
2.1.	Een meer uitgewerkt voorstel	6
2.2.	Reactie op de opmerking van de Raad van State over de inspraak	6
2.3.	Reactie op de opmerking van de Raad van State over de geldigverklaring	7
2.4.	Onderscheid met het voorstel van decreet nr. 2246.....	8
II.	Bespreking op 26 maart 2014	8
III.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	12
IV.	Eindstemming	13
	Gebruikte afkortingen	14
	Tekst aangenomen door de commissie	15

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak op 28 januari en 26 maart 2014 het voorstel van decreet van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens, de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne houdende het rechtsherstel van ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de planmilieueffectrapportage werd opgesteld met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/1*). Daar het voorstel van decreet van de heren Dirk Van Mechelen en Bart Tommelein en de dames Gwenny De Vroe en Mercedes Van Volcem houdende legislatieve validatie van artikel 7.4.1/2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/1*) hetzelfde onderwerp betreft werd het met het vermelde voorstel van decreet in samenhang behandeld.

Op 6 januari 2014 bracht de Raad van State de op 5 december 2013 gevraagde adviezen uit over beide voorstellen van decreet (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/2* en *Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/2*).

Op 28 januari 2014 werden beide voorstellen toegelicht evenals de in navolging van de adviezen van de Raad van State geformuleerde amendementen (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/3* en *Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/3*).

Op 30 januari 2014 werd over de amendementen die voortvloeiden uit het advies van de Raad van State een bijkomend advies aan de Raad van State gevraagd, hetgeen werd uitgebracht op 4 maart 2014 (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/4* en *Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/4*).

Op 11 maart 2014 werd over de voorstellen van decreet en de amendementen hierop een hoorzitting gehouden met de heer Jürgen Vanpraet, prof. dr. Universiteit Antwerpen, en de heer Jurgen Goossens, doctoraal onderzoeker Universiteit Gent (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/6*).

Op 26 maart 2014 werd de bespreking van beide voorstellen afgerond en de stemming gehouden. Gelet op de bespreking in samenhang van beide voorstellen bracht het aannemen van het voorstel van decreet houdende het rechtsherstel van ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de planmilieueffectrapportage werd opgesteld met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/1*) de impliciete verwerping van het voorstel van decreet houdende legislatieve validatie van artikel 7.4.1/2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/1*) met zich mee.

I. TOELICHTING OP 28 JANUARI 2014

1. Toelichting van het voorstel van decreet nr. 2246

De heer *Dirk Van Mechelen* schetst de voorgeschiedenis van zijn voorstel, dat op 22 oktober 2013 werd ingediend. Als antwoord op de kritiek op de lange doorlooptijd van procedures schoof de Vlaamse Regering in haar besluit van 18 april 2008 het zogenaamde integratiespoor naar voren, waarin de procedures voor het opstellen van het plan-MER en het RUP in elkaar werden geschoven. Het leek de regering gezien de digitale ontwikkelingen evident om te volstaan met de bekendmaking van de inhoudsafbakening van het plan-MER op de websites van de betrokken agentschappen en/of besturen.

De Raad van State stelde echter bij arrest van 12 augustus 2011 een ongelijkheid vast met het klassieke spoor voor het plan-MER, waarbij de inhoudsafbakening ook bekendgemaakt werd in kranten. Op grond van artikel 159 van de Grondwet werd het nieuwe spoor dan ook buiten toepassing gehouden.

Een parlementair initiatief voerde daarop via artikel 35 van het decreet van 11 mei 2012 een legislatieve validatie door, door te stellen dat de RUP's wat die vastgestelde schending betreft wel degelijk voldeden. Die oplossing werd echter vernietigd door het Grondwettelijk Hof bij het arrest van 31 juli 2013. Het Hof is immers van oordeel dat een legislatieve validatie niet mogelijk is omdat het niet louter een vormgebrek betreft, maar raakt aan de participatiemogelijkheden van de burger. De heer Van Mechelen is hierbij van oordeel dat we met de nodige historische afstand deze aantasting behoorlijk zullen relativeren.

Vanwege het groot maatschappelijke belang van de betrokken plannen en de rechtsonzekerheid die door het arrest van het Grondwettelijk Hof is ontstaan, is een gedragen en rechtszekerheid biedende oplossing dringend noodzakelijk. Het auteurschap daarvan is van minder belang, onderstreept het lid. Zijn voorstel bestaat erin dat de planologische overheden de kans krijgen om de publieke consultatie omtrent de scope van het plan-MER te laten hernemen volgens de generieke regeling, waarbij de bekendmaking zowel digitaal gebeurt als op klassieke wijze, zodat iedereen kan beoordelen of die scope al dan niet voldoet. Deze nieuwe regeling is ook van toepassing op vernietigde RUP's, waarvan de procedure op die manier eenvoudig kan hernomen worden. Indien vastgesteld wordt dat de scope gewijzigd moet worden, kan de procedure voortgaan, indien niet, kan men eenvoudig het RUP opnieuw vaststellen.

Ondertussen heeft de Raad van State op 6 januari 2014 zijn advies over het voorstel van decreet uitgebracht (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/2). De Raad stelt: “Het voorgestelde artikel 7.4.1/2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening komt er in essentie op neer dat de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een ruimtelijk uitvoeringsplan dat tot stand is gekomen volgens het “integratiespoor” kan worden hernomen volgens het klassieke spoor, waarna de planologische overheid erover kan oordelen of die consultatie aanleiding geeft tot een bijstelling van de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER. Indien dat niet het geval is kan het ruimtelijk uitvoeringsplan meteen opnieuw definitief worden vastgesteld.”.

In zijn onderzoek beperkt de Raad zich, op één punt na, tot gedetailleerde tekstaanpassingen. De eerste is de vervanging van het begrip legislatieve validatie in het opschrift door een verwijzing naar de raadpleging van het publiek. Amendement nr. 1 van de heer Van Mechelen (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2246/3) neemt dat voorstel over. Amendement nr. 2 zorgt ervoor dat de draagwijdte van het decreet voldoende ruim is door de woorden “dat tot stand is gekomen” te vervangen door de woorden “die heeft plaatsgevonden”. Amendement nr. 3 beperkt, eveneens op advies van de Raad, de verwijzing naar de situaties waarbij de publieke consultaties worden hernomen tot die vormen die verband houden met de raadpleging van het publiek. Amendement nr. 4 corrigeert de nummering. Het meest fundamentele amendement, nr. 5, gaat in op de terechte opmerking van de Raad van State dat de beoordeling of een herziening van de scope van het plan-MER nodig is, niet aan de initiatiefnemende overheid toekomt maar aan de administratie die daarvoor de nodige competenties heeft, met name de dienst Mer. In amendement nr. 6 wordt het woord “opnieuw” tussen haakjes geplaatst, omdat het in het ene geval van toepassing is en in het andere niet.

De heer Van Mechelen stelt dat met deze voorgestelde amendering volledig tegemoetgekomen wordt aan de opmerkingen van de Raad van State.

Wat daarentegen het nieuwe voorstel van de meerderheid betreft, stelt hij dat een snelle lectuur ervan leert dat de tekst van het oude artikel 10, in weerwil van de kritiek van de Raad van State, wordt hernomen in artikel 11, zij het in een andere formulering. Daarbij wordt het principe van de tijdelijke, legislatieve validering behouden, wat fundamenteel in strijd is met het arrest van het Grondwettelijk Hof. Tot slot stelt hij aan de meerderheid voor om zijn amendementen gezamenlijk in te dienen.

2. Toelichting van het voorstel van decreet nr. 2271

2.1. Een meer uitgewerkt voorstel

De heer *Wilfried Vandaele* vindt dat het voorstel van Open Vld, hoezeer hij de inspanning ook waardeert, minder uitgewerkt is dan dat van de meerderheid. Hij staat evenwel open voor overleg. Het in navolging van de opmerkingen van de Raad van State (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/2*) herwerkte voorstel van de meerderheid is een geïntegreerde tekst, die als één amendement de gehele tekst van het vorige voorstel vervangt (*Parl. St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/3*).

Hij stelt dat het meerderheidsvoorstel tegemoetkomt aan zowel de legistische opmerkingen van de Raad van State als de meer fundamentele over de inspraak en de voorlopige geldigverklaring. Nadat hij heeft verzekerd dat de eerste reeks volledig wordt verwerkt in het voorstel van de meerderheid, bespreekt hij de opmerking over de inspraak.

2.2. Reactie op de opmerking van de Raad van State over de inspraak

De Raad merkt op dat het hersteldecreet voorziet in een inspraakmoment van het publiek op het moment van de kennisgeving van het plan-MER. Op grond van het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, waarin de MER-regelgeving is opgenomen, is er echter ook een inspraakmoment op het einde van de plan-MER-procedure voorzien, na de goedkeuring van het plan-MER. Deze tweede inspraakmogelijkheid wordt normaal gezien mee in het openbaar onderzoek van het RUP opgenomen.

De Raad van State merkt op dat dit tweede inspraakmoment er in het hersteldecreet niet steeds is. In de hypothese dat de opmerkingen op de inhoudsafbakening van het plan-MER geen invloed hebben op het RUP en de RUP-procedure dus niet moet worden hernomen, zal dit tweede openbaar onderzoek niet meer plaatsvinden. Hij beaamt dat dit een probleem vormt. Indien uit de inspraak over de inhoudsafbakening blijkt dat er een nieuw MER en een nieuw RUP moet worden opgemaakt, dan zal de RUP-procedure wel moeten worden hernomen en valt dit probleem automatisch weg.

De opmerking van de Raad van State geldt dus alleen indien er inspraakreacties komen, die volgens de bevoegde overheid geen invloed hebben op het RUP.

Het antwoord van de indieners op deze opmerking luidt dat er voor de reeds vastgestelde RUP's zal worden voorzien in een tweede inspraakmoment in alle gevallen waarin er een inspraakreactie komt. Enkel wanneer er geen inspraakreactie komt, zal het RUP direct van rechtswege geacht worden geldig te zijn.

Wat de definitief goedgekeurde RUP's betreft, kunnen zo drie mogelijke scenario's worden onderscheiden:

- als er geen reactie komt op de inspraakmogelijkheid op de inhoudsafbakening van het plan-MER dan komt er een goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER door de dienst MER en het RUP wordt geacht geldig te zijn (artikel 10, §1, van de nieuwe tekst);

- komt er wel een inspraakreactie op de inhoudsafbakening van het plan-MER maar is deze zonder gevolgen voor het RUP, dan moeten twee subscenario's worden onderscheiden:
 - a) er zijn inspraakreacties die geen invloed hebben op het plan-MER, waarna het plan-MER door de dienst Mer ongewijzigd wordt goedgekeurd. Daarna volgt een openbaar onderzoek van 60 dagen volgens het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid teneinde de weerlegging van de inspraakreacties openbaar te maken (artikel 10, §2, eerste lid, van de nieuwe tekst). Indien na dit openbaar onderzoek er geen aanleiding tot wijziging van het RUP is, wordt het geacht geldig te zijn (artikel 10, §2, tweede lid, van de nieuwe tekst);
 - b) de inspraakreacties leiden wel tot een wijziging van het plan-MER maar het door de dienst Mer goedgekeurd gewijzigd plan-MER heeft geen impact op het RUP. Dan volgt de beslissing van de plannende overheid dat het goedgekeurd gewijzigd plan-MER niet leidt tot een wijziging van het RUP. Deze beslissing wordt samen met het plan-MER en de goedkeuringsbeslissing in een openbaar onderzoek gelegd volgens het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (artikel 10, §3, eerste lid, van de nieuwe tekst). Indien na dit openbaar onderzoek er geen aanleiding tot wijziging van het RUP is, wordt het geacht geldig te zijn (artikel 10, §3, tweede lid, van de nieuwe tekst);
- de inspraakmogelijkheid op de inhoudsafbakening van het plan-MER leidt wel tot een wijziging van het RUP. Indien uit het eerste openbaar onderzoek blijkt dat de inspraakreacties op de inhoudsafbakening dermate belangrijk zijn dat het RUP moet worden gewijzigd, zal de hele RUP-procedure moeten worden hernomen (artikel 10, §4, van de nieuwe tekst).

Dit ingewikkelde onderscheid lijkt volgens de indieners de enige manier om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State. Belangrijk voordeel is dat meer maatwerk mogelijk is in het geval van het tweede vermelde scenario met de subscenario's. Indien bijvoorbeeld slechts een detail van het plan-MER moet gewijzigd worden, hoeft niet de hele RUP-procedure overgedaan te worden, maar volstaat het dat het MER een tweede openbaar onderzoek krijgt.

De tot nu toe besproken procedure betreft de definitief goedgekeurde RUP's. In de planprocessen die nog lopen is een dergelijk onderscheid niet nodig. Als uit het openbaar onderzoek van het RUP en de inhoudsafbakening van het plan-MER blijkt dat het MER moet worden aangepast, ook al is het maar op een detail, moet de hele RUP-procedure worden hernomen. Het RUP is immers op dat moment nog niet definitief vastgesteld en alles kan nog worden hernomen.

2.3. Reactie op de opmerking van de Raad van State over de geldigverklaring

Vervolgens gaat de heer Vandaele in op de voorlopige geldigverklaring, waarvan de Raad van State zich geen voorstander toont. Volgens de Raad staat dit op gespannen voet met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof dat validatie slechts als uiterste redmiddel kan worden aangewend. De Raad roept de vraag op of de rechtsonzekerheid, die als motief wordt aangehaald in de toelichting, niet juist vergroot wordt door de herneming van de RUP-procedure. Ten tweede stelt de Raad van State dat ze door de regeling buiten spel wordt gezet en er dus afbreuk wordt gedaan aan het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad.

Op deze opmerkingen antwoorden de indieners dat zij in de toelichting duidelijk wilden maken dat de voorlopige geldigverklaring uitsluitend dient om de rechtszekerheid te bewaren. Het is een soort voorlopige maatregel, overgangsmaatregel, of bewarende maat-

regel. In een rechtsstaat is het onwenselijk dat RUP's en vergunningen op losse schroeven komen te staan. Hij verwijst verder naar de uitvoerige tekst van de toelichting.

De verantwoording werd na het advies van de Raad van State nog verder geëxpliciteerd. De indieners hameren er in de eerste plaats op dat zij de rechtszekerheid willen garanderen.

Ten tweede stellen de indieners dat de voorliggende tijdelijke validatie geenszins gelijk is aan diegene die eertijds in het vernietigde decreet was ingeschreven. Zij is voorlopig, voor een specifiek aantal RUP's en dient slechts voor de afwijkende procedure. Bovendien verhindert de validatie niet dat er opnieuw inspraak komt, integendeel: er wordt juist in een inspraakmoment voorzien. Het RUP blijft alleen bestaan als er geen nuttige opmerkingen komen. Als uit de inspraak blijkt dat het ongeldig werd vastgesteld, zal dat opnieuw moeten gebeuren, verzekert hij.

Tot slot, het Grondwettelijk Hof heeft zelf gezegd dat er altijd kan worden voorzien in een afwijkende procedure. Een dergelijke procedure heeft evenwel alleen maar zin als de RUP's ook tijdelijk blijven bestaan. Anders wordt zij zonder voorwerp. Het enige redmiddel om te vermijden dat de rechtszekerheid wordt aangetast, is dus het tijdelijk valideren van de RUP's.

Hij besluit dat de indieners hiermee een billijk evenwicht beogen tussen het wettigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Ook het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State willen de indieners niet miskennen. De Raad heeft nog geen uitspraak erga omnes gedaan over de betrokken RUP's. Ingrijpen op hangende beroepen is volgens het Grondwettelijk Hof geen probleem.

2.4. Onderscheid met het voorstel van decreet nr. 2246

Tot slot somt hij nog de verschillen met het voorstel van Open Vld op. Het basisprincipe om opnieuw inspraak te organiseren, is hetzelfde. In het Open Vld-voorstel is de procedure echter niet volledig uitgewerkt. Zo is de procedure nog niet volledig uitgeschreven en behoeft het zeker nog een uitvoeringsbesluit alvorens te kunnen worden toegepast. Het voorstel bevat ook geen validatie en laat dus de rechtsonzekerheid bestaan tijdens de procedure van rechtzetting en de nieuwe inspraakronde. Het is vervolgens geen voorstel op maat, want het maakt geen onderscheid tussen goedgekeurde en lopende RUP's. Een gedifferentieerde aanpak werkt sneller, betoogt hij. Ten slotte ontbreekt er in het voorstel een regeling over de positie van de dienst Mer. Het verwondert de heer Vandaele dat de Raad van State hier geen opmerkingen over maakt. Er wordt geen beslissing meer voorzien van de dienst Mer, enkel nog van de bevoegde planologische overheid of de inspraak leidt tot aanpassing van het plan-MER.

II. BESPREKING OP 26 MAART 2014

De heer *Wilfried Vandaele* schetst kort de voorgeschiedenis van de voorliggende voorstellen van decreet. Hij stelt dat de meerderheid en de oppositie het erover eens zijn dat het de taak is van het Vlaams Parlement om een oplossing te bieden aan de potentiële vernietiging van een 70-tal RUP's. De vraag is of de oplossing voorgesteld met het voorstel van decreet van de meerderheid breed gedragen zal worden. Deze oplossing probeert zo veel mogelijk tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State en het Grondwettelijk Hof.

Met de herneming van (een deel van) de procedure met betrekking tot de inhoudsafbakening van het plan-MER wordt tegemoet gekomen aan de vraag om de inspraak af te stemmen op de klassieke procedure. In functie van het resultaat van de inspraak rond de inhoudsafbakening en in functie van de fase waarin het dossier zit, wordt een vervolgtraject voorgesteld. Dit betekent dus een gedifferentieerde remediëring die het mogelijk maakt definitief vastgestelde RUP's tijdelijk geldig te verklaren met het oog op het behoud van de rechtszekerheid. Daaraan worden strikte voorwaarden gekoppeld. Er wordt ten slotte een procedure geschetst die men moet volgen als bepaalde RUP's nog zouden worden vernietigd als gevolg van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 114/2013 van 31 juli 2013.

De zeven subamendementen (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/5) die bijkomend worden ingediend beogen de tekst te optimaliseren. Het subamendement nr. 2 verduidelijkt dat een wijziging in het plan-MER na herneming van de consultatieronde over de reikwijdte van het plan steeds moet leiden tot een herneming van de procedure voor de vaststelling van het RUP.

Subamendement nr. 3 en 4 leggen het voorwerp vast waarover er in het openbaar onderzoek inspraak kan worden gegeven.

De subamendementen nr. 5, 6 en 7 wijzigen de procedure om te komen tot een nieuwe vaststelling van het RUP. Hier wordt er ook voorzien in de mogelijkheid van een tijdelijke geldigverklaring. De tijdelijke geldigverklaring gaat pas in als de betrokken overheid de inspraak over de inhoudsafbakening van het plan-MER opstart. De procedure moet binnen een maximumtermijn van twee jaar worden afgerond. De tijdelijke geldigverklaring betreft enkel de schending van het gelijkheidsbeginsel op het vlak van de inspraak zoals vastgesteld door de Raad van State.

Via subamendement nr. 8 wordt een nieuw hoofdstuk toegevoegd waarin de procedures worden beschreven waartoe moet worden overgegaan mocht de Raad van State overgaan tot de vernietiging van RUP's waarvan de inhoudsafbakening van het plan-MER werd vastgesteld na een ontoereikend beoordeelde consultatieronde.

Door de wijzigingen als gevolg van subamendement nr. 8 moet de toelichting op twee plaatsen worden verduidelijkt. Nu staat er in de toelichting bij het eerste amendement ter vervanging van de volledige tekst van het initiële voorstel van decreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/3), dat de te volgen procedure bij vernietigde RUP's gelijkloopt met deze vermeld in de artikelen 3 tot 6 van dat amendement. Door de toevoeging van het vierde hoofdstuk wordt deze verwijzing evenwel overbodig.

De heer Vandaele besluit dat het veel tijd heeft gevergd om tot een goed onderbouwd en gebalanceerd voorstel te komen. Na de hoorzitting (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/5) bleven er, ook bij de meerderheid, twijfels bestaan. De tekst van het eerste amendement werd nog eens apart aan de twee grondwetspecialisten van de hoorzitting voorgelegd. Hij hoopt dat de tekst met de subamendementen de tand des tijds zal doorstaan en dat er voldoende rechtszekerheid wordt geboden. Hij hoopt ook dat het voorstel van decreet met een ruime meerderheid wordt goedgekeurd.

Mevrouw Mercedes Van Volcem begrijpt de koppigheid niet waarmee aan dit voorstel van decreet wordt vastgehouden. De Raad van State heeft een negatief advies op het voorstel van decreet van de meerderheid uitgebracht. Het voorstel van Open Vld kreeg wel een positief advies. Is het een goede zet van de meerderheid om met allerlei constructies aan het eigen voorstel van decreet vast te houden? Het ware veel eenvoudiger geweest met het voorstel van de oppositie te werken. De tijdelijke validatie wordt door het meerderheidsvoorstel toch ingevoerd alhoewel in de hoorzitting werd gesteld dat dit het effect van een

rode lap op een stier heeft. Het werd eenmaal aanvaard door het Grondwettelijk Hof voor het Deurganckdok maar het zou niet voor herhaling vatbaar zijn. De Open Vld zal de meerderheidsvoorstellen niet goedkeuren. Ze hoopt dat de meerderheid toch nog het Open Vld-voorstel zal goedkeuren. Mevrouw Van Volcem stelt ook voor de subamendementen nog voor spoedadvies aan de Raad van State voor te leggen.

De heer *Wilfried Vandaele* herhaalt dat de drie meerderheidspartijen de tekst zoals die was op het ogenblik van de hoorzitting nog eens apart aan de twee grondwetspecialisten hebben voorgelegd en dat die nadien met de subamendementen werd verfijnd. Hij meent dan ook dat de voorliggende teksten goed doortimmerd zijn. Het grote verschil met het voorstel ingediend door onder meer mevrouw Van Volcem, is dat er daar niet in een tijdelijke validatie wordt voorzien. Daardoor zijn er geen problemen met het Grondwettelijk Hof, maar is er ook geen oplossing. Door de tijdelijke validatie kan er rechtszekerheid worden geboden en een brug gemaakt naar de definitieve oplossing. Een tijdelijke validatie is als een soort van overgangsmaatregel heel verschillend van een definitieve validatie.

De heer *Hermes Sanctorum* vindt het een juridisch kluwen. De betrachting van iedere fractie is juridische duidelijkheid te brengen. In amendement nr. 2 wordt een aanpassing voorgesteld die voortvloeit uit het advies van de Raad van State, hetgeen positief is. Er zijn echter andere amendementen zoals nr. 4 die in discussie lijken te gaan met de Raad van State. Dit lijkt de heer Sanctorum risicovol. Verder baart het hem zorgen dat amendement nr. 8 geen enkele juridische toets heeft ondergaan. Hij vraagt zich af of het niet beter zou zijn om daarover een (spoed)advies bij de Raad van State in te winnen?

De heer *Lode Ceysens* bevestigt dat het inderdaad het eenvoudigst zou zijn het voorstel van mevrouw Van Volcem goed te keuren. Er is dan echter geen oplossing bereikt. De voorliggende teksten van de meerderheid doen dit wel.

Namens de Vlaams Belangfractie stelt mevrouw *Marleen Van den Eynde* dat het voorstel van decreet een ineengeknutselde oplossing is. Het voorstel levert geen rechtszekerheid op maar zal enkel de lijdensweg verlengen. Haar fractie sluit zich aan bij het voorstel van Open Vld.

De heer *Dirk Peeters* informeerde zich al in 2012 bij specialisten over de mogelijkheid van een validatie. Die stelden dat bij de schending van het gelijkheidsbeginsel het niet over een vormfout gaat maar over de schending van een grondwettelijk beginsel. Als het Vlaams Parlement een democratische beslissing neemt in de vorm van een nieuw decreet waarin enige vorm van geldigverklaring zit, dan blijft de schending van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel erin vervat. Een tijdelijke geldigverklaring voor twee jaar lost het probleem niet op. Ook tijdens de hoorzitting formuleerden de sprekers heel wat voorbehoud. De oplossing moet volgens hem dan ook gezocht worden in het remediëren van elk dossier afzonderlijk.

De heer *Lode Ceysens* stelt, verwijzend naar professor Vanpraet tijdens de hoorzitting, dat door te werken met een tijdelijke validatie en hierbij duidelijk te kennen te geven dat de mogelijkheid van de burger om bezwaren in te dienen en zijn toegang tot rechtbank daarmee niet wordt ontzegd, een verantwoording kan worden geboden. Door te werken met een validatie dossier per dossier zoals de heer Peeters voorstelt, zou men eerder het karakter van 'het laatste redmiddel' aantonen. Hij herhaalt dat door te werken met de tijdelijke validatie de indieners duidelijk willen maken dat er niet voor gekozen wordt de burger de toegang tot inspraak te ontzeggen maar wel dat men kiest om tijdelijk rechtsherstel te creëren.

De heer *Bart Martens* stelt dat de optie van de Open Vld, die niet werkt met een tijdelijke geldigverklaring, een vergunningen-stop inbouwt totdat de procedure helemaal is overge-

daan voor de gebieden met RUP's getroffen door het arrest van het Grondwettelijk Hof. De overheid is evenwel ook gebonden aan het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst. Er is dus een verplichting voor de overheid om een zekere vorm van continuïteit in de rechtshandelingen te garanderen. Als er geen tijdelijke geldigverklaring komt, dan kunnen al de afgeleverde vergunningen uit gebieden van de getroffen RUP's, met succes worden aangevochten voor hoven en rechtbanken. Alle activiteiten die op basis van de vergunningen plaatsvinden, kan men dan bijvoorbeeld laten staken op basis van de wet van 12 januari 1993.

De meerderheid kiest daarom voor de moeilijkste maar ook voor de meest rechtszekere weg zonder de inspraakmogelijkheden van derden te beknotten. De tijdelijke validatie zal pas starten op het ogenblik dat het plannend bestuur de bestuurlijke lus gaat toepassen. Op dat ogenblik wordt de tijdelijke geldigverklaring operationeel. Ze is voorwaardelijk want gebonden aan een initiatief van een plannende overheid. Ze is tijdelijk voor maximaal twee jaar en beperkt in omvang. Ze vrijwaart enkel de schending van het gelijkheidsbeginsel. De geldigverklaring is dus tot een minimum beperkt en vormt geen algemene validatie zoals die opgenomen was in de VCRO en door het Grondwettelijk Hof werd vernietigd. Nu gaat het om een validatie in afwachting van een rechtsherstel.

De indieners hebben getracht rechtszekerheid te bieden ten opzichte van de reeds afgeleverde vergunningen en de activiteiten die op basis van die vergunningen plaatsvinden. Er blijft wel een risico bestaan voor de aanvrager van een vergunning binnen die gebieden. Bij een nieuwe vergunningaanvraag moet de aanvrager er zich immers van vergewissen dat als er door de bestuurlijke lus een aangepast MER of RUP komt de vergunning problematisch kan zijn. Dit is een risico dat blijft liggen bij de aanvrager.

De heer Martens besluit dat finaal de verschillende belangen maximaal worden verzoend en de continuïteit van de openbare dienst wordt gegarandeerd.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* stelt dat een milieustakingsvordering op basis van de wet van 1993 niet zo maar wordt ingewilligd. Het is zeer uitzonderlijk dat bestaande vergunningen worden geschorst. Wat de nieuwe vergunningsaanvragen betreft, stelt ze dat vergunningen moeten worden afgeleverd door de ambtenaren zolang de RUP's niet zijn vernietigd. De administratie kan geen toepassing maken van artikel 159 van de Grondwet.

Als daarentegen een zaak bij de rechtbank aanhangig is, zal men de tijdelijke validatie betwisten omdat men weet dat het een juridische constructie is die als laatste redmiddel geldt. Door het goedkeuren van het meerderheidsvoorstel geeft men argumenten voor het voeren van procedures. Ze betreurt dit.

De heer *Bart Martens* betwist het beperkte gebruik van het milieustakingsbevel. Telkens er een kennelijke onregelmatigheid of onwettigheid is, wordt er opgetreden als er een belang is. Er is voor burgers ook het recht uit het Gemeentedecreet om zich qua vordering in de plaats te stellen van de stilzittende gemeente, een recht dat zeer vaak succesvol wordt toegepast. Het is voor een rechtbank eenvoudig om op basis van de exceptie van onwettigheid in toepassing van artikel 159 van de Grondwet een activiteit te staken die gebaseerd is op een vergunning in een kaduuk RUP. Dit risico wil de meerderheid voor een deel uitsluiten.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Op het voorstel van decreet nr. 2271 werd een amendement ingediend dat strekt tot de gehele vervanging van het voorstel van decreet (amendement nr.1 – *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/3). Op dat amendement werden vervolgens zeven subamendementen ingediend (amendementen nr. 2 tot 8 – *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2271/5). De onderstaande artikelen verwijzen naar de artikelen zoals voorgesteld in amendement nr. 1.

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Afdeling 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Afdeling 2. Definities

Artikel 2

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Hoofdstuk 2. Ruimtelijke uitvoeringsplannen die niet definitief zijn vastgesteld

Artikelen 3 tot en met 6

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 7

Op dit artikel wordt een subamendement ingediend (amendement nr. 2) dat ertoe strekt in §2, op de tweede regel, het woord “kan” te vervangen door het woord “herneemt” en de woorden “beslissen tot het hernemen van” te schrappen.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Hoofdstuk 3. Definitief vastgestelde ruimtelijke uitvoeringsplannen

Artikelen 8 en 9

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 10

Op dit artikel wordt een eerste subamendement ingediend (amendement nr. 3) dat ertoe strekt in §2, na het eerste lid, een lid in te voegen, dat luidt als volgt: “De inspraak tijdens dit openbaar onderzoek is beperkt tot de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in het eerste lid.”

Amendement nr. 3 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Op dit zelfde artikel wordt een tweede subamendement ingediend (amendement nr. 4) dat ertoe strekt in §3, na het eerste lid, een lid in te voegen, dat luidt als volgt: “De inspraak tijdens dit openbaar onderzoek is beperkt tot de beslissingen van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, en van de overheid, vermeld in het eerste lid.”.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Op dit zelfde artikel wordt een derde subamendement ingediend (amendement nr. 5) dat ertoe strekt in §2 en §3 telkens het tweede lid te schrappen.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Op dit zelfde artikel wordt een vierde subamendement ingediend (amendement nr. 6) dat strekt tot de vervanging van §4.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 11

Op dit artikel wordt een subamendement ingediend (amendement nr. 7) dat ertoe strekt in het eerste lid, de zinsnede “, tot herstel van rechtswege krachtens artikel 10, §1, §2 of §3, indien de overheid beslist tot herneming van de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan krachtens artikel 10, §4,” te vervangen door de zinsnede “vanaf de beslissing van de overheid die het RUP definitief heeft vastgesteld, om in functie van rechtsherstel de inhoudsafbakening van het plan-MER in openbaar onderzoek te leggen in de zin van artikel 9 en dit”.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Hoofdstuk 4. Vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplannen (nieuw)

Artikelen 12 tot en met 16 (nieuw)

Er wordt een subamendement ingediend (amendement nr. 8) dat ertoe strekt een hoofdstuk 4 toe te voegen, bestaande uit de artikelen 12 tot en met 16.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

IV. EINDSTEMMING

Amendement nr. 1 dat de tekst van het voorstel van decreet nr. 2271 volledig vervangt, wordt, zoals geamendeerd, aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Het voorstel van decreet nr. 2246 wordt als impliciet verworpen beschouwd.

Bart MARTENS,
voorzitter

Mercedes VAN VOLCEM,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

MER	Milieueffectrapport
RUP	ruimtelijk uitvoeringsplan
VCRO	Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Afdeling 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Afdeling 2. Definities

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage: de administratie, bedoeld in artikel 4.8.2, §1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 2° initiatiefnemer: de initiatiefnemer, vermeld in artikel 4.1.1, §1, 13°, a), van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 3° het Integratiespoorbesluit: het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan;
- 4° volledig verklaarde kennisgeving: de volledig verklaarde kennisgeving, vermeld in artikel 4.2.8, §3, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, die voor de toepassing van dit decreet geacht wordt de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie te zijn, vermeld in artikel 4, §3, eerste lid, van het Integratiespoorbesluit;
- 5° plan-MER: een milieueffectrapport over een plan of programma als bedoeld in artikel 4.1.1, §1, 7°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Hoofdstuk 2. Ruimtelijke uitvoeringsplannen die niet definitief zijn vastgesteld

Art. 3. Dit hoofdstuk is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die niet definitief zijn vastgesteld en waarvoor de planmilieueffectrapportage werd opgestart met toepassing van het Integratiespoorbesluit, waarvoor de consultatie over de inhoudsafbakening van het plan-MER niet volgens de algemene regeling, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's, heeft plaatsgevonden en waarvoor het plan-MER reeds werd goedgekeurd.

Art. 4. Voor zover in dit decreet geen andersluidende bepalingen werden opgenomen, gelden voor de vaststelling van ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in artikel 3, de toepasselijke procedureregels van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 5. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan waarop dit hoofdstuk overeenkomstig artikel 3 van toepassing is, wordt door de planinitieërende overheid de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER, samen met het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, onderworpen aan het openbaar onderzoek, vermeld in artikel 2.2.7, §2, 2.2.10, §2, of 2.2.14, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, volgens de procedureregels die gelden voor het openbaar onderzoek over ruimtelijke uitvoeringsplannen.

De aankondiging van het openbaar onderzoek, vermeld in artikel 2.2.7, §2, 2.2.10, §2, of 2.2.14, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vermeldt dat de volledig ver-

klaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER tegelijkertijd via de volgende kanalen kan worden geraadpleegd:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de gemeente of gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het openbaar onderzoek betrekking heeft op het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en op de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER en dat de inspraakmogelijkheden met betrekking tot de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER zijn beperkt tot de inhoudsafbakening van het plan-MER zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Art. 6. §1. De Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening bezorgt een afschrift van de opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek werden ingediend aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.

§2. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, beschikt over een termijn van vijftig dagen na het ontvangen van de opmerkingen en bezwaren, vermeld in §1, om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§3. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan, dat plan-MER goed of af.

§4. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing mee aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Art. 7. §1. De termijn van negentig dagen, vermeld in artikel 2.2.10, §5, of 2.2.14, §5, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de termijn van honderdtachtig dagen, vermeld in artikel 2.2.7, §7, 2.2.10, §6, of 2.2.14, §6, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beginnen pas te lopen de dag na de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER overeenkomstig artikel 6, §2, 4°.

§2. In geval van goedkeuring van een gewijzigd of aangevuld plan-MER overeenkomstig artikel 6, §3, herneemt de planinitieërende overheid de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het deelplan, volgens de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Hoofdstuk 3. Definitief vastgestelde ruimtelijke uitvoeringsplannen

Art. 8. Dit hoofdstuk is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die definitief zijn vastgesteld en waarvoor de planmilieueffectrapportage werd opgestart met toepassing van het Integratiespoorbesluit waarvoor de consultatie over de inhoudsafbakening van het plan-MER niet volgens de algemene regeling, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's, heeft plaatsgevonden.

Art. 9. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan waarop dit hoofdstuk overeenkomstig artikel 8 van toepassing is, wordt door de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de gemeente of gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

Het openbaar onderzoek wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden zijn beperkt tot de inhoudsafbakening van het plan-MER zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dat wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van het openbaar onderzoek.

§2. Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.

§3. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 2, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;

- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§4. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan dat plan-MER goed of af.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

§5. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §3, 4°, of paragraaf 4 mee aan de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld en de initiatiefnemer.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Art. 10. §1. Ingeval er tijdens het openbaar onderzoek vermeld in artikel 9, §1, geen opmerkingen werden ingediend over de inhoudsafbakening van het plan-MER zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en het plan-MER ongewijzigd wordt goedgekeurd in toepassing van artikel 9, §3, wordt het ruimtelijk uitvoeringsplan of deelplan vanaf de datum van inwerkingtreding ervan van rechtswege geacht te zijn opgesteld met inachtneming van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectenrapportage over plannen en programma's.

§2. Ingeval er tijdens het openbaar onderzoek vermeld in artikel 9, §1, wel opmerkingen werden ingediend over de inhoudsafbakening van het plan-MER zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het plan-MER toch ongewijzigd wordt goedgekeurd in toepassing van artikel 9, §3, wordt het plan-MER samen met de beslissing vermeld in artikel 9, §3, door de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder heeft vastgesteld, ter beschikking gesteld van het publiek, met het oog op de raadpleging ervan die minstens zestig dagen duurt. Het openbaar onderzoek verloopt verder volgens de vereisten van artikel 4.2.11, §1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De inspraak tijdens dit openbaar onderzoek is beperkt tot de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in het eerste lid.

§3. In geval van goedkeuring van een gewijzigd of aangevuld plan-MER kan de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld beslissen dat het gewijzigde plan-MER geen aanleiding geeft tot wijziging van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het deelplan. In dat geval wordt deze beslissing samen met het plan-MER en de beslissing vermeld in artikel 9, §4, door deze overheid ter beschikking gesteld van het publiek, met het oog op de raadpleging ervan die minstens zestig dagen duurt. Het open-

baar onderzoek verloopt verder volgens de vereisten van artikel 4.2.11, §1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De inspraak tijdens dit openbaar onderzoek is beperkt tot de beslissingen van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, en van de overheid, vermeld in het eerste lid.

§4. Indien de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, beslist dat de inspraakreacties die werden ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek vermeld in paragraaf 2 en paragraaf 3, geen aanleiding geven tot wijziging van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het deelplan, stelt deze overheid het RUP definitief vast.

Indien de in het eerste lid vermelde overheid evenwel van oordeel is dat de in het eerste lid vermelde inspraakreacties aanleiding geven tot wijziging van het ruimtelijk uitvoeringsplan, herneemt zij de procedure tot vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het deelplan, volgens de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 11. De ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in artikel 8, worden geldig verklaard. Die geldigverklaring geldt vanaf de beslissing van de overheid die het RUP definitief heeft vastgesteld, om in functie van rechtsherstel de inhoudsafbakening van het plan-MER in openbaar onderzoek te leggen in de zin van artikel 9 en dit tot de inwerkingtreding van het besluit tot definitieve vaststelling van het RUP en voor een periode van maximaal twee jaar vanaf de inwerkingtreding van dit decreet.

De geldigverklaring is beperkt tot de schending van het gelijkheidsbeginsel, doordat het definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan tot stand gekomen is met toepassing van het Integratiespoorbesluit, voor zover dat besluit een onverantwoorde ongelijke behandeling heeft ingehouden van personen die betrokken wensen te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een ruimtelijk uitvoeringsplan dat wordt opgesteld volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de personen die betrokken wensen te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER volgens de algemene regeling.

Hoofdstuk 4. Vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplannen

Art. 12. Dit hoofdstuk is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die door de Raad van State werden vernietigd en waarvoor de planmilieueffectrapportage werd opgestart met toepassing van het Integratiespoorbesluit, waarvoor de publieke consultatie over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER niet volgens de algemene regeling, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's, heeft plaatsgevonden en waarvoor de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie werd genomen voor 16 juni 2012.

Art. 13. Voor zover in dit hoofdstuk geen andersluidende bepalingen worden opgenomen, gelden voor de vaststelling van ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in artikel 12, de toepasselijke procedureregels van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 14. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die werden vernietigd op grond van het middel waarbij het Integratiespoorbesluit met toepassing van artikel 159 van de Grondwet wegens niet in overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet buiten toepassing wordt

gelaten, wordt door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de gemeente of de gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

De publieke consultatie wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden van het publiek zijn beperkt tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dit wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van de publieke consultatie.

§2. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, bezorgt een afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving met het oog op advies aan de instanties, vermeld in artikel 3, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's en aan de instanties waarvan ze het advies nuttig acht.

§3. Bij de bekendmaking of bij het overmaken van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving wordt duidelijk aangegeven dat het publiek en de instanties eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van dertig dagen respectievelijk vanaf de datum van de bekendmaking of vanaf de datum van ontvangst van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving, aan de administratie kunnen bezorgen, behoudens verlenging van deze termijn, zoals vermeld in het tweede lid.

Als het plan of programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, maakt de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving over aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten. Bij het overmaken van het afschrift wordt duidelijk aangegeven dat zij eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van zestig dagen vanaf de ontvangst van het afschrift aan de administratie kunnen bezorgen.

§4. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 3, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftendertig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;

- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§5. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan, dat plan-MER goed of af.

§6. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §4, 4°, of paragraaf 5 mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§7. Na ontvangst van de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in §6, eerste lid, herneemt de overheid die het vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplan had vastgesteld, de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of delen ervan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Art. 15. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die door de Raad van State werden vernietigd en waarvan het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich uitstrekt tot de voorlopige vaststellingsbeslissing ervan, wordt door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;
- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de gemeente of de gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

De publieke consultatie wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden zijn beperkt tot de reikwijdte, het detailleringniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dit wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van de publieke consultatie.

§2. Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER

binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.

§3. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 2, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§4. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan, dat plan-MER goed of af.

§5. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §3, 4°, of paragraaf 4 mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, aan de Vlaamse Regering of de bevoegde commissie voor Ruimtelijke Ordening, de initiatiefnemer en de geraadpleegde administraties, instanties, autoriteiten van lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§6. Na ontvangst van de beslissing van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in §5, eerste lid, stelt de overheid die het vernietigde ruimtelijke uitvoeringsplan had vastgesteld, het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig vast, waarna zij de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of delen ervan herneemt overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Art. 16. §1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan die door de Raad van State werden vernietigd en waarvan het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest zich niet uitstrekt tot de voorlopige vaststellingsbeslissing ervan, wordt door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:

- 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;

- 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
- 3° bij de gemeente of de gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.

De publieke consultatie wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden zijn beperkt tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dat wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van de publieke consultatie.

§2. Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.

§3. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 2, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijftig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:

- 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;
- 2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;
- 3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§4. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan dat plan-MER goed of af.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

§5. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig §3, 4°, of paragraaf 4 mee aan de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld en de initiatiefnemer.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.2.10, §3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§6. Ingeval er tijdens de publieke consultatie, vermeld in de paragrafen 1 en 2, geen opmerkingen werden ingediend over de reikwijdte, inhoudsafbakening of detailleringsniveau van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april

1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, en het plan-MER ongewijzigd wordt goedgekeurd in toepassing van paragraaf 3, herneemt de overheid de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

§7. Ingeval er tijdens de publieke consultatie, vermeld in de paragrafen 1 en 2, wel opmerkingen werden ingediend over de reikwijdte, inhoudsafbakening of detailleringsniveau van het plan-MER, zoals bedoeld in artikel 4.2.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het plan-MER, al dan niet na wijziging, wordt goedgekeurd in toepassing van paragrafen 3 en 4, wordt het plan-MER samen met de beslissing vermeld in paragrafen 3 en 4, door de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder heeft vastgesteld, samen met het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan ter beschikking gesteld van het publiek, met het oog op de raadpleging ervan die minstens zestig dagen duurt. Het openbaar onderzoek verloopt verder volgens de vereisten van artikel 4.2.11 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en titel II van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De bezwaren, opmerkingen en adviezen zijn evenwel beperkt tot de gevolgen van het al dan niet gewijzigde plan-MER, op het voorlopige vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit wordt in de aankondiging en adviesaanvraag uitdrukkelijk vermeld.

Na ontvangst van de inspraakreacties en adviezen, herneemt de overheid die het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief had vastgesteld, de procedure tot vaststelling van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, mits eerbiediging van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

Voor ruimtelijke uitvoeringsplannen die werden vernietigd voor de inwerkingtreding van dit decreet en waarvan de planprocedure op het ogenblik van de inwerkingtreding nog lopende is, neemt de termijn van 180 dagen bepaald in de artikelen 2.2.7, §7, 2.2.10, §6, en 2.2.13, §6, VCRO, een aanvang vanaf de dag van inwerkingtreding van dit decreet.